

Risk Factors Associated with Persistent Airflow Limitation in Patients with Severe Asthma

Siavash Abedi¹,
Reza Mahmoudi²,
Ali Sharifpour¹,
Huosein Azadeh¹,
Masoud Aliyali¹,
Saeid AbedianKenari³,
Seyed Jaber Mousavi⁴,
Fatemeh Najarian Saravi⁵,
Mehrnaz Mehraban⁶,
Babak Mahmoudi²

¹ Assistant Professor, Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Resident in Internal Medicine, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Associate Professor, Immunogenetics Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Assistant Professor, Department of Community Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁵ BSc in Medical Laboratory Sciences, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁶ Resident in Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

(Received June 10, 2014 ; Accepted February 19, 2015)

Abstract

Background and purpose: Asthma is a widespread chronic inflammatory disease of the airways that may become uncontrollable in severe subtypes, even with radical treatments. The present study attempts to determine the risk factors of the irreversible airway obstruction in severe asthma patients.

Materials and methods: The study population were 72 patients with severe asthma, aged 16-75 year old. Spirometry was performed and after receiving Salbutamol the subjects were divided into two groups (n= 36 per group). Group I included patients with severe reversible asthma and group II had severe irreversible asthma. Clinical risk factors were considered including age of the first onset of asthma, smoking, BMI, aspirin allergy, taking corticosteroids, and history of animals contact. Moreover, the level of total serum IgE, and the percentage of eosinophils in peripheral blood smear and sputum were investigated. Afterwards, a comparison was made between the two groups.

Results: Adult-onset rate was significantly higher in patients with irreversible asthma ($P=0.34$). Smoking rate ($P= 0.003$), serum IgE levels ($P =0.003$), percentage of sputum eosinophil ($P =0.003$) were significantly higher among patients with irreversible asthma. There was no significant difference between the two groups in the use of corticosteroids, BMI, aspirin sensitivity, history of contacts with animals, and peripheral blood eosinophil levels.

Conclusion: Smoking is a great risk factor and its quitting is of great benefit for patients with asthma. Serum IgE and sputum eosinophil levels may be considered as co-factors in patients with irreversible asthma.

Keywords: Severe asthma, reversible, irreversible, risk factor

بررسی عوامل خطر تنگی برگشت‌ناپذیر راه هوایی در بیماران مبتلا به آسم شدید

سیاوش عابدی^۱
رضا محمودی^۲
علی شریف پور^۱
حسین آزاده^۱
مسعود علیالی^۱
سعید عابدیان کناری^۳
سید جابر موسوی^۴
فاطمه نجاریان ساروی^۵
مهرناز مهربان^۶
بابک محمودی^۲

چکیده

سابقه و هدف: بیماری آسم از بیماری‌های رایج تنفسی است که کنترل نوع شدید آن با وجود درمان تهاجمی در مواردی شکست می‌خورد. هدف از این مطالعه بررسی عوامل خطر تنگی برگشت‌ناپذیر راه هوایی در بیماران مبتلا به آسم شدید می‌باشد.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع مورد شاهدی بوده است که در آن ۷۲ بیمار مبتلا به آسم شدید ۱۶ تا ۷۵ ساله با انجام اسپیرومتری، قبل و بعد از دریافت سالبوتامول به دو گروه مساوی بیماران با آسم شدید برگشت‌پذیر و برگشت‌ناپذیر تقسیم شدند. سن شروع آسم، سابقه مصرف سیگار، BMI، متوسط سن ابتلاء، سابقه حساسیت به آسپرین، سابقه مصرف کورتون، سابقه تماس با حیوانات به عنوان ریسک فاکتورهای بالینی و سطح IgE توتال سرم و درصد ائوزینوفیل خون محیطی و خلط به عنوان ریسک فاکتورهای التهاب راه هوایی دو گروه با هم مقایسه شدند.

یافته‌ها: آسم با شروع در بزرگسالی در گروه برگشت‌ناپذیر به طور معناداری بیش تراز گروه برگشت‌پذیر بوده است ($p = 0.034$). میزان مصرف سیگار IgE سرم ($p = 0.003$)، سطح IgE سرم ($p = 0.003$) و درصد ائوزینوفیل خلط ($p = 0.003$) بیماران گروه آسم برگشت‌ناپذیر به طور معنادار بیش تراز گروه برگشت‌پذیر بوده است. میزان مصرف کورتون، BMI، سابقه حساسیت به آسپرین، سابقه تماس با حیوانات، درصد ائوزینوفیل خون محیطی در دو گروه مورد مطالعه تفاوت چندانی با هم نداشته‌اند.

استنتاج: توصیه به قطع سیگار به عنوان فاکتور خطری مهم در بیماران آسمی حائز اهمیت است. سطح IgE سرم و ائوزینوفیل خلط به عنوان شاخص‌های همراه در بیماران مبتلا به آسم برگشت‌ناپذیر مطرح می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آسم شدید، برگشت‌پذیر، برگشت‌ناپذیر، عوامل خطر

مقدمه

آسم بیماری التهابی رایج مزمن مجاری هوایی با ویژگی‌هایی مثل علائم متغیر و عودکنده، انسداد نشانه‌های رایج آن خس خس سینه، سرفه و تنگی نفس.

E-mail: re_me_m_m@yahoo.com

مؤلف مسئول: علی شریف پور - ساری: مرکز آموزشی درمانی امام خمینی

۱. استادیار، گروه بیماری‌های داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. رزیدنت بیماری‌های داخلی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. دانشیار، مرکز تحقیقات ایمونوژنتیک، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. استادیار، گروه پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۵. کارشناس علوم آزمایشگاهی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۶. رزیدنت زنان و زایمان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۲/۲۰ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۳/۱۰/۳۰ تاریخ تصویب: ۱۳۹۳/۱۱/۳۰

مواد و روش ها

مطالعه مورداشدهی حاضر با بررسی ۷۲ بیمار مبتلا به آسم شدید مراجعه کننده به درمانگاه ریه بیمارستان امام (ره) ساری انجام شد. بر اساس مطالعات قبلی و محاسبه فرمول حجم نمونه ($\alpha=0.05$ و $\beta=0.2$) این تعداد حجم نمونه به دست آمد. برای تمام بیماران ۱۶ تا ۷۵ ساله مراجعه کننده به درمانگاه ریه تست عملکرد ریوی حداقل به فاصله ۱۲ ساعت بعد از قطع ۳۲ آگونیست طولانی اثر انجام شد. سپس در افرادی که مبتلا به تنگی راه هوایی بودند (بر اساس یافته های اسپیرومتری) تست عملکرد ریوی یک بار دیگر به فاصله ۱۵ دقیقه بعد از دریافت دو پاف برونکو دیلاتور گرفته شد تا در مقایسه با تست اولیه برگشت پذیری یا برگشت ناپذیری تنگی راه هوایی مشخص شود. بیماران با بیماری ساختاری ریه (مانند سیستیک فیروزیس، برون شکتازی و غیره) از مطالعه خارج شدند و از میان اطلاعات ثبت شده تمام بیماران ۳۶ بیمار مبتلا به آسم برگشت پذیر و ۳۶ بیمار مبتلا به آسم برگشت ناپذیر که از نظر جنس و سن همسان سازی شدند، وارد مطالعه شدند.

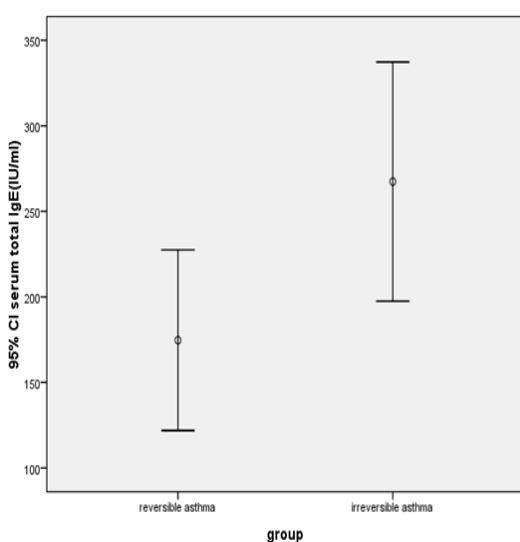
۱۰ سی سی از نمونه خون بیماران جهت اندازه گیری اوزینوفیل و نوتروفیل خون محیطی و اندازه گیری سطح IgE سرم گرفته شد و نمونه خلط تمام بیماران جهت بررسی میزان اوزینوفیل و نوتروفیل خلط توسط پاتولوژیست در ظروف سربسته به آزمایشگاه ارسال شد. متغیرهای مانند سن شروع آسم، سابقه مصرف سیگار، BMI، متوسط سن ابتلا به آسم، سابقه حساسیت به آسپرین، مصرف کورتون و تماس با حیوانات توسط پرسشنامه در دو گروه مقایسه شدند و داده های مطالعه با نرم افزار SPSS نسخه شماره ۱۶، توسط آزمون تی مستقل و مربع کای مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و جهت تشخیص نوع توزیع داده ها از آزمون kolmogorov-smirnov استفاده شد. سطح معناداری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

می باشد^(۳) و به علت ترکیبی از عوامل ژنتیکی و محیطی ایجاد می شود^(۴). شیوع آسم از دهه ۱۹۷۰ به طور قابل توجهی افزایش یافته و در سال ۲۰۱۱، ۲۳۵ تا ۳۰۰ میلیون نفر در جهان به آن مبتلا بوده اند و حدود ۲۵۰۰۰ مورد مرگ را سبب شده است^(۵). تشخیص آن بر اساس الگوی علائم، پاسخ به درمان در طول زمان و اسپیرومتری صورت می گیرد^(۶). از نظر بالینی با توجه به دفعات علائم، حجم بازدمی با فشار در یک ثانیه (FEV1) و پیشینه میزان جریان بازدمی طبقه بندی می شود^(۷). برگشت پذیری تنگی راه های هوایی به صورت خوب به خودی یا در اثر درمان با برونکو دیلاتور تظاهر تعریف شده آسم است^(۱۸). ولی ممکن است زیر گروه هایی از بیماران به سمت تنگی برگشت ناپذیر راه های هوایی یا (PAL) (Persistant Airflow Limitation) که با خطر

مرگ همراه می باشد، پیشرفت کنند^(۹,۸). PAL که به صورت FEV1 یا نسبت FVC کمتر از ۷۰ درصد بعد از مصرف برونکو دیلاتور تعریف می شود^(۲)، در برخی از آسمی ها رخ می دهد و با پیش آگهی بدتری همراه است^(۵). هنوز به درستی مشخص نیست، عناصر مختلف راه هوایی، چگونه عملکرد ریه را تحت تاثیر قرار می دهد. روند طبیعی PAL در آسمی ها به درستی شناخته نشده، اما کاهش عملکرد ریه در آغاز بیماری و روند رو به افزایش آن در طی بزرگسالی در این راستا مشارکت می کنند. عوامل خطر PAL در بیماران آسمی شامل شروع حمله در بزرگسالی، تشدیدهای مکرر، سیگار، مواجهات شغلی، التهاب اوزینوفیلیک مداوم، افزایش تحریک پذیری راه های هوایی و مصرف نامنظم داروها می باشد. فهم سیر عملکرد ریه و الگوی عوامل خطر پیشرفت به سوی PAL در بیماران مبتلا به آسم برای تعیین این که چطور و چه زمانی استراتژی های پیشگیری و درمان انجام شود تا عوارض دراز مدت بیماری کاهش یابد، با توجه به شیوع نسبتاً بالای آسم در منطقه ما ضرورت انجام این مطالعه را تبیین می کند.

تنگی برگشت ناپذیر راههای هوایی دارد و التهاب اثوزینوفیلیک راههای هوایی در ایجاد تنگی برگشت ناپذیر راه هوایی در مبتلایان به آسم شدید نقش دارد(۸). در پژوهش حاضر نیز در جهت تایید داده‌های حاصل از مطالعات قبلی، میزان IgE سرم و اثوزینوفیل راههای هوایی در نمونه خلط در گروه آسم برگشت ناپذیر، به طور معناداری بالاتر از گروه مبتلا به آسم برگشت پذیر بوده است (نمودار شماره ۱). این یافته میزان IgE سرم و اثوزینوفیل خلط را به عنوان ریسک فاکتورهای آسم برگشت ناپذیر مطرح می‌کند که اندازه گیری آن‌ها در معاینات بالینی می‌تواند راه آسانی درجهت شناسایی بیمارانی باشد که به سمت آسم برگشت ناپذیر پیشرفت می‌کنند تا درمان تهاجمی‌تری برای آن‌ها مدنظر قرار گیرد.

بررسی و مقایسه BMI، سابقه مصرف کورتون، حساسیت به آسپرین، تماس با حیوانات و درصد نوتروفیل خون و خلط به عنوان فاکتورهای خطر احتمالی، ارتباط معناداری را در دو گروه مورد مطالعه نشان نداد و طبق این مطالعه نمی‌تواند به عنوان فاکتورهای دخیل در آسم برگشت ناپذیر محسوب شوند (جدول شماره ۱).

نمودار شماره ۱: نمودار Error Bar سطوح توtal سرمی IgE در دو گروه مورد مطالعه

یافته‌ها و بحث

در صدی از بالغین مبتلا به آسم با وجود درمان مناسب به سمت PAL پیشرفت می‌کنند(۱۱،۱۰). انسداد راههای هوایی در این بیماران ممکن است از COPD ناشی از سیگار غیر قابل تمايز باشد و شاید ناشی از تغییرات ساختمانی راههای هوایی به صورت Remodeling باشد(۱۲). بیماران مبتلا به PAL پیش‌آگهی ضعیف‌تری دارند و FEV1 بعد از برونکو دیلاتور پیش‌گویی کننده مرگ ناشی از آسم و مرگ و میر کلی می‌باشد(۱۴،۱۳). مطالعه Guerrra و همکاران بر روی ۲۵۵۲ بیمار آسمی نشان داد در گروهی که سن شروع آسم در آن‌ها ۲۵ سال بوده است، اثوزینوفیلی خون به علاوه پیشرفت به سمت PAL به وضوح بیش‌تر بوده است و در افرادی که سن شروع آسم آن‌ها بعد از ۲۵ سال بوده است، استعمال سیگار مهم‌ترین ریسک فاکتور برای ایجاد PAL بوده است(۱۶). در مطالعه حاضر نیز داده‌های در جهت این یافته‌ها به دست آمد و نشان داده شد که میانگین سن شروع آسم در گروه آسم برگشت ناپذیر به طور معناداری پایین‌تر بوده است و در گروه آسم برگشت ناپذیر تعداد افراد سیگاری به طور معناداری بیش‌تر بوده است (جدول شماره ۱). بنابراین به نظر می‌رسد که در صورت شروع آسم در سنین پایین‌تر، احتمال پیشرفت به سمت PAL بیش‌تر می‌باشد و سیگار یکی از فاکتورهای مهم دخیل در ایجاد PAL می‌باشد که توصیه به ترک آن در بیماران آسمی می‌تواند به طور قابل توجهی از ایجاد عوارض و پیشرفت به سمت تنگی برگشت ناپذیر راههای هوایی بکاهد.

در مطالعه‌ای که توسط Ten Brinke انجام شد سن شروع آسم، سابقه سیگار، وضعیت آتوپی، برگشت ناپذیری راههای هوایی با برونکو دیلاتور، NO بازدمی، اثوزینوفیل خون، IgE توtal و اثوزینوفیلی یا نوتروفیلی خلط به عنوان فاکتورهای خطر بررسی شدند که عنوان شد، اثوزینوفیلی خلط رابطه مستقیمی با

جدول شماره ۱: جدول مقایسه‌ی خصوصیات فردی و آزمایشگاهی و بالیتی در دو گروه مورد مطالعه

مبلغ معنی داری	متلا به آسم برگشت پذیر	متلا به آسم برگشت ناپذیر	###
.۰۴۷	۱۹ نفر	۲۲ نفر	مرد
	۱۷ نفر	۱۴ نفر	زن
.۰۶۸	۴۷/۹۴±۱۰/۱۸	۴۸/۲۸±۱۳/۷۵	سن بیماران (انحراف معیار $\pm$ میانگین)
.۰۱۴۴	۲۵/۵۶±۱۰/۷۱	۲۹/۷۸±۱۲/۳۴	سن شروع بیمار (انحراف معیار $\pm$ میانگین)
.۰۲۴	۲۸/۰۶±۴/۳۲	۲۶/۷۵±۵/۵۱۵	نمایه توده بدنی (BMI) (انحراف معیار $\pm$ میانگین)
.۰۱۱	۰ نفر	۴ نفر	سابقه حساسیت به آسپرین
.۰۰۹	۹ نفر	۱۱ نفر	سابقه تماس با حیوانات
.۰۰۷	۴ نفر	۱۱ نفر	سابقه مصرف کورتون
.۰۰۳	۳ نفر	۱۰ نفر	سابقه مصرف سیگار
.۰۱۹	۲/۲۲	۳/۰۶	انوزنوفیل خون محیطی (درصد)
.۰۰۰۳	۲/۰۶	۹/۴۷	انوزنوفیل خلط (درصد)
.۰۶۳	۵۸/۵۳	۶۵/۸۳	نوتروفیل خون محیطی (درصد)
.۰۰۸۵	۴۲/۳۹	۶۲/۷۵	نوتروفیل خلط (درصد)

References

- Bousquet J, Clark TJ, Hurd S, Khaltaev N, Lenfant C, O'byrne P, et al. GINA guidelines on asthma and beyond. Allergy 2007; 62(2): 102-112.
- Guerra S, Sherrill DL, Kurzus-Spencer M, Venker C, Halonen M, Quan SF, et al. The Course of persistent airflow limitation in subjects with and without asthma. Respir Med 2008; 102(10): 1473-1482.
- Network BTSSIG. British guideline on the management of asthma. Thorax 2008; 63(Suppl 7): A117-A123.
- Martinez FD. Genes, environments, development and asthma: a reappraisal". Eur Respir J 2007; 29(1): 179-184.
- World Health Organization Fact Sheet Fact sheet No 307: Asthma. Retrieved Jan 17th, 2013.
- Lemanske RF, Busse WW. "Asthma: clinical expression and molecular mechanisms". J. Allergy Clin Immunol 2010; 125(2 Suppl 2): S95-102.
- Yawn BP. Factors accounting for asthma variability: achieving optimal symptom control for individual patients. Prim Care Resp J 2008; 17(3): 138-147.
- Ten Brinke A. Risk factors associated with irreversible airflow limitation in asthma. Curr Opin Allergy clin Immunol 2008; 8(1): 63-69.
- Ten Brinke A, Zwinderman AH, Sterk PJ, Rabe KF, Bel EH. Factors Associated with persistent airflow limitation in severe asthma. Am J Respir Crit Care Med 2001; 164(5): 744-748.
- Lange P, Parner J, Vestbo J, Schnohr P, Jensen G. A 15-year follow-up study of ventilatory function in adults with asthma. N Engl J Med 1998; 339(17): 1194-1200.
- Ulrik CS, Lange P. Decline of lung function in adults with bronchial asthma. Am J Respir Crit Care Med 1994; 150(3): 629-634.
- Vonk JM, Jongepier H, Panhuysen CI, Schouten JP, Bleeker ER, Postma DS. Risk factors associated with the presence of irreversible airflow limitation and reduced transfer coefficient in patients with asthma after 26 years of follow up. Thorax 2003; 58(4): 322-327.
- Panizza JA, James AL, Ryan G, de Klerk N, Finucane KE. Mortality and airflow obstruction in asthma: a 17-year follow-up study. Intern Med J 2006; 36(12): 773-780.

14. Hansen EF, Phanareth K, Laursen LC, Kok-Jensen A, Dirksen A. Reversible and irreversible airflow obstruction as predictor of overall mortality in asthma and chronic obstructive pulmonary disease. *Am J Respir Crit Care Med* 1999; 159(4): 1267-1271.
15. James AL, Palmer LJ, Kicic E, Maxwell PS, Lagan SE, Ryan GF, et al. Decline in lung function in the Busselton Health Study: the effects of asthma and cigarette smoking. *Am J Respir Crit Care Med* 2005; 171(2): 109-114.
16. Guerra S, Martinez FD. Epidemiology of the Origins of Airflow Limitation in Asthma. *Proc Am Thorac Soc* 2009; 6(8): 707-711.
17. Kaminska M, Foley S, Maghni K, Storness-Bliss C, Coxson H, Ghezzo H, et al. Airway remodeling in subjects with severe asthma with or without chronic persistent airflow obstruction. *J Allergy Clin Immunol* 2009; 124(1): 45-51. e44.